

DVĚ DEKLARACE

BOHUMIL KOBLIHA

Dne 16. ledna 1986 byly v sídle Polské exilové vlády v Londýně na stejném stole podepsány dvě Deklarace. Deklarace o konfedačním směru byly na polské straně vždy stejnými představiteli ale na naší straně nese každá deklarace jiná jména.

Deklarace samotné se shodují jen v touze jít v budoucnu ve středoevropském prostoru společně. Na naší straně za jednu deklaraci stojí prof. M. Povolný za druhou deklarací Rev. Dr. J. Lang, S.J. Situace jinak naprosto jasná se začíná zkreslovat podivnými interpretacemi.

Rada svobodného Československa, přes všechny jí známé skutečnosti, zveřejnila následující: "K československopolskému prohlášení Rady svobodného Československa a polské vlády (v exilu) se svým souhlasem a podporou připo-

jilo několik československých organizací se sídlem v Londýně, jménem Dr. Jana Langa, S.J." (viz Vídeňské svobodné listy z 13. 2. 1986). Následuje text Deklarace RSC, nikde ani slovo natožpak plný text Deklarace "křesťanské" Otce Langa, nikde ani slovo z jeho projevu.

I když takto zkreslovaná skutečnost mluví za všechno, zamysleme se nad věcmi šířeji:

Byla zde druhá Deklarace? ANO byla!

Byla "křesťanská" Deklarace snad jen ješitností Otce

Langa a jeho spolupracovníků? Ovšem že ne! Přidával by si někdo práci se psaním, jednáním atd. a je snad Otec Lang obstrukční živěl? Jsou ostatní padouši? Jistě ne! Kdyby bylo s Radou vše v pořádku naši legionáři by se podpisu rádi zúčastnili a připojili se k polským bratrům ve zbrani svými hruděmi plnými vyznamenání! Ale nestalo se tak!

Kdyby všichni s Radou a její Deklarací souhlasili, nemusejí být v předvečer podpisu v londýnském Pen Clubu čtyři a půl hodinová schůze mezi čs.

exilovými organizacemi a prof. Povolným. Kdyby Rev. Dr. Lang a jeho spolupracovníci souhlasili s Radou, mohli zatleskat a Otec Lang jen pozhledat, ale on ve svém projevu před všemi nad stolem s deklaracemi připravenými k podpisu naprosto jasně řekl: "Nemáme situaci tak jednoduchou jako Poláci, nemáme vládu ... proto podepisujeme druhou Deklaraci ...".

Myslím snad někdo, že Poláci byli nějak nadšení tím, že zde vznikla tato dvojdeklarací situace? Jistě ne! Ale premiér K. Sabbat na své cestě po USA a Kanadě viděl jaký odpor je v čs. exilu proti Radě. Viděl jasně že Rada není reprezentativním tělesem čs. exilu a desítky dopisů a celá řada jiných skutečností ho nakonec přiměly, že na dvoj-

deklarací řešení přistoupil! Zde se někteří již ptají: "Proč ten spěch s podpisem?" Pravdivá odpověď je poměrně jednoduchá. President Raczyński, signatář původního dokumentu z r. 1942 odstupuje letos z politické scény stejně moudře jako kdysi náš TGM. Polská strana chtěla ale aby jeho podpis pro tolik důležitou kontinuitu byl i na dokumentech nových. Proto Poláci nemohli dále čekat, až my se dohodneme na naší demokraticky ustavené jednotné reprezentaci. Rada pro ně měla váhu těch několika zbývajících kdysi zvolených poslanců ... a hluboce je mrzelo, že nemáme něco daleko více.

Tolik o skutečnostech které by měl každý z nás necensurovaně vědět a jako člověk zralý svým odchodem do těž-

kých podmínek politického exilu uvažovat.

Chápeme že Rada z celé záležitosti chce vydělat pro sebe politický kapitál. Zkreslováním faktů ale nevyhrál nikdo na dlouho a účtu poctivých lidí nikdo nikdy nezískal ...

Co z celé situace vytěží demokratický exil je věcí těch kteří nestrkají hlavu do písku, když jde o činy! Jedno se ale už nad slunce jasněji prokázalo:

pro exil číslo jedna je demokraticky zvolit před námi všemi i světem plně respektovanou, zodpovědnou a moudrou reprezentaci.

Londýn 20. 2. 1986

naše hlasy

"OUR VOICES". Independent Newspaper for Czechs, Moravian and Slovaks
"NAŠE HLASY". Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany a Slováky.

No. 2 (1084) Vol.- Ročník 31 * 15. března- March 15, 1986
Toronto, Ontario, Canada

ÚVAHA K USTAVENÍ ČSU V ČERVENCI 1986 V CURYCHU ROK 1986, ROK ČESKÉ SVĚTOVÉ UNIE

EUGEN HOFFMANN, ŠVÝCARSKO

Války obvykle ve svých důsledcích představují nejen mocenské, ale i územní převratné změny, a to i na evropském kontinentu, kde národní územní celky jsou již staletími různorodého kulturního a politického vývoje více méně "zacementovány". Takových změn jsme v tomto století byli svědky po první i druhé světové válce.

Nyní žijeme ve třetí světové válce, zvané "studené". Již po dobu více než čtyřicet let. Náš každodenní život je poznamenán symptomy dlouhotrvajícího válečného stavu, který existuje v skrytu, bez jakéhokoli vyhlášení a slavnostních proklamací, bez globálního napadení nepřítelů. Jde zde pro svobodný svět o zcela novou nekonvenční válečnou strategii totalitní velmocí, usilující o ovládnutí světa v duchu své **expansivní marx-leninské ideologie**. Tato pro mnohé skrytá, nicméně pod povrchem krutá válka je vedena ve všech částech světa **demagogickou propagační kampaní** v nejrůznějších mezinárodních institucích a její nemilosrdný průběh je charakterisován organizováním teroristických akcí, ozbrojených i neozbrojených násilných regio-

nálních převratů, budováním rozsáhlých špiónážních sítí, mocenským vydíráním na základě každé rozumné míře se vymykajícího zbrojení, ale i podplácením a nekonečným **tyranisováním vlastního obyvatelstva**.

Ze se jedná o skutečný válečný stav mezi totalitní tyranii a svobodným světem, svědčí mimo jiné postupná, ale trvalá redukce zeměpisné plochy dosud ve svobodě žijících národů. Územní ztráty dosud v defenzivě na místě přeshlapujících západních velmocí jsou po čtyřicetiletém "studeném" nerovném boji, který je dosud nejtěžší zatěžkávací zkouškou demokracie a tedy i mravní dospělosti ve svobodě žijících občanů, alarmující.

Nám všem, mimo dosah Džingischána žijícím.
Pokračování na straně 6

Poučení z února

MOJMÍR CHROMEČ

Hrdě se hlásí k dědictví těch, jež umožnili komunistům pětadvacátého února 1948 úplné převzetí moci ve státě a nastolení diktatury. Zlobí se i na své "vlastní", kteří stále častěji vybočují z umělé udržovaných řad. Odsuzují je veřejně, že si dovolují nepokrytě kritizovat počínání "opozičních" stran před únorem i počínání svých myšlenkových vůdců včerejška.

Nemohou pochopit zdravou podstatu našich národů, které se chtěly bránit v roce osmatřicátém, v únorových dnech roku 1948 i v srpnu v roce osmašedesátém. Nechápují zřejmě myšlení lidí doma ani nás, bývalých politických vězňů v exilu, kteří poznali účinky poraženeců na sobě samých. Nechápují ani ty všechny ostatní, jež ve zdravé jádro našich národů stále věří. Snad proto se tak jasně projevuje odcizení domova a exilu. Jejich počínání, v němž dávají přednost styku s bývalými komunisty v exilu a přímým dialogem s komunisty z Charty 77 před dialogem s

naším Sdružením o ozdravení a demokratizaci exilu je těžko pochopitelné. Je taktéž těžko pochopitelné i jejich hodnocení údobí, jež vedlo k únoru a v němž jejich myšlenkoví otcové byli na výsluní z milosti komunistické strany Československa a moskevských dohlížitelů.

Zapomněli snad na úmyslně promyšlenou skladbu naší politické reprezentace v exilu během druhé světové války, z níž byly **vyloučeny záměrně strany středu a pravice** politického spektra s programy jasně odporujícími spolupráci s komunisty a se Sověty. Nebo snad nezapomněli že jim

taková struktura je vzorem, na němž setrvávají v třetím exilu? Zapomněli snad na cestu k všemocnému caru již dávno ne svaté Rusi a podepsání Sovětsko-čsl. smlouvy z 12. prosince 1943. Smlouvy, jež podepsal tentýž Stalin, o němž bylo a muselo být známo československé exilové vládě a jednomoce každému z ní, že jeho ruce byly **poskvrněny krví milionů**, kteří odpovídali komunistické moci v Sovětském svazu. Zapomněli snad na **jednotný postoj** stran národní fronty k znárodňování a k dekretu o znárodňování podepsaného 24. října 1945. Na

Pokračování na straně 2

LADISLAV POSPÍŠIL († 82)

Odešel krásný člověk

MILOSLAV ZLÁMAL

Ladislav Pospíšil zemřel 30. ledna t. r. v Torontě. Žil pro muziku a dobro člověka. Žil pro umění. Miloval svou vlast Miloval krásu. Ve všem. V člověku, v přírodě, v květech. Jako člen M.M.I. horlil pro dobro a spolupráci v krajanském životě. Neznal nenávisti a pomstu. Hledal člověka a věřil v jeho dobro.

Před 35 léty jsem ho slyšel prvníkrát hrát Fibichův Poem a

Dvořákovu Humoresku. Měl jsem tehdy slzy v očích. Slzy které se rodí z bolesti a krásy. Pak jsem ho slyšel krásným tenorem zpívat "Lásko, Bože, Lásko" v jedné hře za scénou kterou režírovala naše známá Růžena Haisová. Byl dobrý zpěvák a dobrý sborník.

Když jsem obdivoval jednou později v Eaton auditoriu hudebního virtuosa, houslistu

Karola Dobiáše, na otázku kdo byl jeho prvním učitelem a kdo mu dal lásku k houslím odpověděl pan Ladislav Pospíšil. A tehdy tam byl se mnou také Ronald Michener Speaker of the House. Zamyslel jsem se. Tak prostý a tak lidsky krásný člověk byl L. Pospíšil. Vychovával velikého umělce Karla Dobiáše, který dnes hraje jako koncertní

Dokončení na straně 5

Spolupracovat so susedmi

Interview s Ing. Stanislavom Hluchákom v Ríme

V Ríme, počas zasadnutia predsedníctva Svetového kongresu Slovákov a veľkolepých cirkevných slávností na zakončenie metodického jubilejného roku oslávil 55. narodeniny Ing. Stanislav Hluchák, podpredseda Svetového kongresu Slovákov a úspešný priemyslový podnikateľ v Brazílii. Vyuzili sme túto príležitosť a požiadali sme ho o krátke interview.

— Pán inžinier, v Ríme ste oslávil nielen svoje 55. narodeniny, ale aj 10. výročie, čo ste sa aktívne zapojili do práce SKS. Ako sa po 10 rokoch dívate na prácu Kongresu?

— Som rád, že môžem byť členom a pracovníkom Svetového kongresu Slovákov. Význam Kongresu vidno aj z toho, koľko ľudí prišlo na zasadnutie predsedníctva do Ríma. A to nielen z Európy, aj zo zámoria. Možno právom povedať, že Kongres za 15 rokov svojho trvania stal sa reprezentantom Slovákov. Ukazuje to aj jeho činnosť. Konceptia Kongresu vyjadrená v Ideových základoch a politických cieľoch, v knihách Zodpovedná spoločnosť a Oslobodenie od chudoby alebo medzinárodná konferencia Za mier a slobodu v Európe, ktorú zorganizoval Kongres v Mníchove r. 1983, a podobne aj jeho publikácie z kultúrnych konferencií, usporiadaných v rámci generálnych zhromaždení Kongresu — to všetko je dôkazom, že Kongres dostáva meno Slovákov do vedomia sveta. A nejde nám len o to, čo sme dosiahli, chceme a budeme sa zamerať aj na budúcnosť.

— Pohľad mnohých exulantov, a to aj u iných národov, je hodne upriamený na minulosť, akoby minulosť mala byť smernicou budúcnosti týchto národov. Ako sa Vy dívate na túto otázku?

— Minulosť je často nutným a potrebným základom pre vytváranie budúcnosti. Ani my sa nesieme hanbiť za svoju národnú minulosť, ale pohľady do minulosti

nesmú vyčerpávať našu koncentráciu a energiu. Minulosť musí byť pre nás aj korektúrou našich rozhládov, nesmieme sa v minulosti zacementovať. Z minulosti musíme vyhľadávať východiská do budúcnosti, aby sme zabezpečili slobodu a rovnoprávnosť nášho národa. Aj náš národ, po storočia utláčaný, ohraný o vlastné meno a preto aj dosť neznámy vo svete, vyspel už kultúrne a politicky do tej miery, že chce a musí sa domáhať rovnoprávnosti s inými. Musíme v prvom rade usporiadať náš vzťah k susedom, aby sme na nedostali do izolácie.

— Čo máte na mysli, keď zdôrazňujete usporiadanie nášho vzťahu k susedom?

— Veľmi jednoducho povedané — spoluprácu. Spoluprácu v boji proti totalitnému komunizmu a spoluprácu za vybudovanie našich nových vzťahov. Tu musíme nájsť spoločnú platformu. Zásady Kongresu spočívajú na samostatnom práve národa, na jeho kultúrnej i politickej suverenity. Nám v Kongrese musí ísť o vymedzenie názorov. Musíme začať s tými, ktorí sú nám najbližší, a to sú Česi a Poliaci. Nejde mi o nejaký čechoslovakizmus. To je vec minulosti. Ide mi o reálnu národnú politiku, ktorá sa nesmie opierať o ilúzie. Sme v stredoeurópskom priestore a tu musíme nájsť aj svoje miesto. Musíme si sadnúť s našimi susedmi k jednému stolu, ako rovný s rovným, a musíme hovoriť o našich problémoch. Nie vášňami, ale rozumom. Nesmieme ďalej prestupovať z nohy na nohu, ale hľadať cestu k sebe a cestu do budúcnosti. Diferencie nás nesmú znepriatelovať. Ze sme za dlhé roky nevedeli nadviazať kontakt s Čechmi, to má viacero príčin. Túto fázu musíme však prekonať. Čítia to aj mnohí Česi a pohyb v českom exile ukazuje, že sa tu zjavujú ovčí ľudia, ktorí odhadzujú benešovskú koncepciu a s tými bude možná aj spolupráca. Naš cieľ je jasný a preto sa nesieme s našim programom skrývať ani v stretnutiach a diskusiách. Čas pre takéto kontakty dozrieva a ukazuje sa aj ich politická potreba.

Zhovárať sa Peter Král.

BULLETIN, ústredný orgán SKS · prosinec 1985

Výňatek z projevu místopredsedy SKS

Ing. Stanislava Hlucháka z Brazílie

Slováci i Česi stáli jednotne v boji proti komunizmu. Ide o to, aby sme tu na Západe hovorili tou istou rečou a aby nás slobodný svet videl jednotných a nie rozdelených na skupiny a skupinky, ktoré sú len trpené, lebo nemajú dostatočnú váhu ako jediný reprezentant exilu. Sadnime si aj s Čechmi k jednému stolu, ako rovný s rovným a hovoríme otvorene o problémoch, ktoré sa nás týkajú. Riešme ich rozumom a nie vášňami. Zoberme iniciatívu do vlastných rúk, vypracujeme sa s problémami minulosti a začneme pracovať na lepšej budúcnosti oboch národov. Cieľom je oslobodenie z otroctva komunizmu. Potom nech si národ povie v akej štátnej forme chce žiť, či v samostatnom štáte alebo v európskej federácii.

Musíme sa zúčastniť dialógu so všetkými národnosťami a náboženstvami, až kým nebudeme patriť do jednej rodiny slobodných národov, ktoré navzájom budú rešpektovať ľudské práva a politickú koncepciu, ktorú si tieto národy slobodne zvolia. Sme vrcholnou reprezentáciou Slovákov v slobodnom svete a nie iba reprezentáciou minulosti a obrany bývalého Slovenského štátu.

Doteraz sa nám nepodarilo nadviazať kontakt s Čechmi. Bolo to z viacerých dôvodov. Najdôležitejší z nich je, že Česi nemali svoju vrcholnú reprezentáciu. Boli organizovaní v rôznych československých organizáciách, s ktorými sme prirodzene nemohli rokovať o spoločných problémoch. Dostala sa mi však správa, že v dňoch 5.-7. júla tohto roku sa 104 zástupcov českých a československých organizácií stretlo v západnom Nemecku, aby založili Českú svetovú úniu. Po tomto zakladajúcom zhromaždení bude v r. 1986 prvá Generálna zhromaždenie tejto novej organizácie. Tu je príležitosť, aby sme pred svetom ukázali, že sa nebojíme spolupracovať s Čechmi, že ich uznávame ako národ, keď aj oni nás uznajú za hodných spolupráce a za národ, ktorý má právo na svoju suverenu. V tomto duchu podávam návrh, aby SKS nadviazal kontakt s predstaviteľmi tejto novej organizácie a na ďalšom Predsedníctve aby nás predseda alebo niektorý z výkonných funkcionárov informoval o výsledku.

Česká světová unie do akce

Od čtvrtku 27. února až do neděle 2. března t.r. probíhaly v Torontě semináře a různé konference České světové unie (ČSU), oblasti Kanada za přítomnosti zástupců ústředí z USA. Podle dosažených zpráv, veškerá jednání byla úspěšná a je zřejmé vidět, že ČSU přistoupila od řeči k činům!

(Od našeho zpravodaje)

Poučení z února

MOJMIŘ CHROMEC

Pokračování ze strany 1

začátek to konce hospodářské svobody, jež nutně musela vést k nesvobodě politické. Nevzpomínají si snad na odepisání Podkarpatoruska od republiky následovaného transportem do náruče národnosti a mnohdy fyzické smrti. Zapomněli na 10. července 1947, kdy vláda národní fronty odmítla účast na britsko-francouzské konferenci v Paříži o Marshallově plánu, který nabízel v rámci Trumanovy doktríny pomoc každé svobodné zemi ohrožené komunismem. Nepochopili, že to byl Stalin, který nařídil a "odpůrci a bojovníci" proti komunismu hlasovali v příslušných poslaneckých klubech o naší neúčasti v Paříži, a tím také nabízenou pomoc tvořící se atlantické aliance odmítli. Asi v zájmu "lidové" demokracie, když hrob skutečné demokracie sami komunistům pomohli vykopat. Nechápu dosud, že pětadvacátého února pak hrobník hodil jen poslední lopaty země na hrob, v níž je pochován zbytek demokracie v Československu již téměř po čtyři desetiletí. Když hrobník v ten den svrdl svým podpisem Konečný akt, ať již chtěného či nechtěného úkonu.

Proč tolik silných slov o únoru, o kterém již bylo napsáno a ještě více řečeno?

Jednak, aby ti Bartošové, Čížkové, Horové, Šediví a jiní, jež v rámci svých možností a ve své zanícenosti bojovali a stále bojují za demokracii, věděli, že budoucnost jim bude vděčna za upřímně vyjádřené svědectví o době soumraku a pádu demokracie v Československu. Posléze proto, aby si třetí exil i domov znovu a opětovně uvědomil, že následky podobné únoru či jiné politické události jsou výslednicí nepřetržitě řady jevů a konání lidí, jež jsou v podstatě věrní své filosofii, politickému přesvědčení, i svým přijatým vzorům.

A hlavně proto, aby zdravé jádro domova a exilu, jenž si vysloužil svou práci důvěrou všech, bylo nápomocno znovuvzkříšení svobod pro naše národy a pomohlo ji vybojovat.

PRAVDA VÁS OSVOBODÍ

Dr. JOSEF KALVODA

Projev Zdenka Šedivého, ředitele čs. oddělení radia Svobodná Evropa, o Odkazu 28. října 1918, pronesený na oslavě 28. října v Mníchově dne 25. října 1985 (Národní Politika, prosinec 1985; rovněž i jiné periodiky), vyvolal velkou odezvu v exilovém a krajaňském tisku. V tomto dlouhém projevu je referováno k mnoha historickým událostem a tudíž není praktické provést jeho analýzu v tomto článku.

Poněvadž Šedivý použil několik generalizací, nebyl vždy specifickým, vystavil se možnosti věcné kritiky. V každé generalizaci je pravdy jenom část. Budeme tedy jen komentovat na reakci, kterou jeho projev vyvolal v Radě svobodného Československa (dále jen Rada či RSC).

Jméno RSC Mojmir Povolný, předseda jejího výkonného výboru, poslal p. Šedivému dopis, jehož část byla otištěna v Českém slově (leden 1986). Povolný se především ohraňuje proti výroku, že členové poúnorových akčních výborů "dokonce jsou v Radě svobodného Československa." Povolný tvrdí, že v této organizaci žádní členové poúnorových akčních výborů nejsou. Je však členem a pokladníkem RSC dr. Bohumír Bunža, který po únoru 1948 patřil do klubu poslanců zakletých ("obrozených") lidové strany vedené Petrem a Plojhařem, kteří brali "befely ze sekretariátu jedné politické strany." Musíme ale hned podotknout, že ne všichni, kteří byli politicky činní v letech 1945-1948, se chovali podobně. Dnes Bunža ovšem mluví a píše jinak, než jak jednal tehdy.

V nekrologu nadepsaném "Osobní vzpomínka in memoriam dr. Aloise Rozehnal", otištěném v římských studiích (č. 82, IV, 1982), jejichž mottem je "Pravda vás osvobodí" (Jan. 8, 32), Bunža píše, že Rozehnal byl komunistům velmi nepřijemným členem imunitního výboru parlamentu. "Kde jsme se spolu bily za slovenské katolické poslance z demokratické strany. Kempného a Bugáru, záměrně obviněné komunisty z protistátního spiknutí, aby nebyli zbaveni poslanecké imunity a vydáni k trestnímu stíhání. Návrh na vydání ve výboru neprošel, ale prošel pak v

plénu parlamentu. . . Zde si Bunža přisvojuje zásluhu, kterou nemá a jeho tvrzení se nezákladá na pravdě. Jaká je pravda o případu Kempný a Bugár?

Lidová Demokracie ze dne 17. října 1947 v článku otištěném na první straně uvádí následující: "Krajský soud v Bratislavě a tamní hlavní státní zástupce požádaly o souhlas s vydáním poslanců dr. Kempného a dr. Bugáru k trestnímu stíhání pro zločin podle ... zákona ... z roku 1940 (jinými slovy podle zákona na ochranu Slovenského štátu ... Imunitní výbor jednal o této záležitosti ve svých schůzích 14. a 15. tm, a usnesl se většinou hlasů doporučení sněmovně, aby bylo žádosti krajského soudu vyhověno a poslanci dr. Kempný a dr. Bugár byli vydáni k trestnímu stíhání pro trestní skutky v žádosti uvedené ..." Tentýž deník 16. října 1947, rovněž na první straně, referoval o hlasování v imunitním výboru: 12 hlasů pro vydání, 4 proti."

Nebyl-li Bunža členem imunitního výboru, jako to tvrdí jeden jeho stoupenec, či neúčastnil-li se schůzi tohoto výboru v zastoupení jiného jeho lidoveckého člena, kdy se o Kempného a Bugáru jednalo a hlasovalo, pak i tak jeho tvrzení, že v imunitním výboru se spolu s dr. Rozehnalem "bily za slovenské katolické poslance z demokratické strany, Kempného a Bugáru, záměrně obviněné komunisty z protistátního spiknutí, aby nebyli zbaveni poslanecké imunity a vydáni k trestnímu stíhání", je nepravdivé. Rovněž není pravdou, že "návrh na vydání ve výboru neprošel ..."

Dne 16. října 1947, Rudé právo v článku "Kempný a Bugár vydání k trestnímu

stíhání" píše: "Proti vydání hlasovali jediné poslanci demokratické strany a lidovec Brukner. Zbývající poslanci lidové strany se zdrželi hlasování. Pro vydání hlasovali společně komunisté, sociální demokraté a národní socialisté." Bunža proti vydání drs. Kempného a Bugáru nehlasoval a návrh na jejich vydání v imunitním výboru parlamentu prošel.

Komunisté, sociální demokraté a národní socialisté hlasovali pro jejich vydání k trestnímu stíhání pro zločin přípravy úkladu o republiku podle zákona na ochranu Slovenského štátu z roku 1940. Čtenář sám posoudí, zda je hrdinou člověk, který nezvedne ruku k obraně nevinných lidí. Poslanec Brukner se za hrdinu nevydával. Považoval za svoji povinnost hlasovat proti bezpráví a nespravedlnosti, i když za to musel utrpět. ("Blahoslavení, kteří trpí za spravedlnost, neboť jejich je království nebeské.") Tedy můj přítel, poslanec Jan Brukner.

kovář z Vepřové u Přibyslavi, byl jediným českým poslancem, který v parlamentním imunitním výboru hlasoval proti vydání drs. Kempného a Bugáru. Byl za to vystaven hrubým útokům a šikanování. Na naší schůzi v Oudoleni u Havlíčkovy Borové přišly komunistické bojovky vedené dvěma komunistickými poslanci, několik komunistických tajemníků a příslušníci StB s plánem schůzi rozbit, postavit Bruknera před "soud lidu", odsoudit ho jako "zrádce" a "nepřítel lidu", a odvést ho do vězení. Nepodařilo se jim to. Dovedl jsem nejenom Bruknera obhájit, ale mladí lidovci, jejichž jsem byl krajským předsedou, uměli křiklouny a komunistické bojovky ze sálu vyhánět. Až schůze trvala osm hodin, odešli jsme jako vítězové, i když nás cestou domů doprovázeli naši lidé ozbrojení kulomety a samopaly, které měli z doby svého partyzánskeho boje.

Na této schůzi "Lešetínský kovář", poslanec Pokračování na straně 7

SURVIVAL OF SWEIK

Dear Editor:

Barbara I. Pearl's review of Jaroslav Hašek's play, *The Good Soldier Sveik* (C.J.N. March 21), gives an excellent description of the leading character, the dogcatcher Sveik, that typical figure endowed with a strange mixture of humor and skepticism masterly covered up by almost idiotic simplicity. I only can verify the reviewer's assumption that it is no accident that both Hašek and Kafka - though in their means of expression far apart - came from the same Bohemian atmosphere of Prague, the city where a close symbiosis of Jewish, Czech and German culture produced an endless row of thinkers and artists. It was a culture of its own specific space without predecessors and hardly any legitimate continuation.

Yet, as one of those who grew up in the same cultural and political sphere - I knew both of them personally - and as an Austro-Hungarian veteran of war, therefore, in a figurative sense, Sveik's comrade-in-arms, I cannot agree with the statement that Prague was the capital of a country oppressed for centuries, where people had to fight the "law".

The Austrian monarchy was, measured with a yardstick appropriate to those

times, a perfect model of a constitutional state. This fact does not mean, of course, that the numerous ethnic minorities, the Czechs in particular, had no justification to struggle against the centralistic government directed from Vienna respectively Budapest.

The "centuries old oppression", however, is a myth that served as justification for the catastrophic mistakes of the 1919 Paris Treaties leading to the destruction of the Austro-Hungarian monarchy and foundation of small ethnic states unable to defend themselves. Thus they fell victim to Nazi Germany and, in course of time, to Soviet Russia. No doubt it will be a unanimous cognizance of future generations of historians that the destruction of that bastion in the heart of the continent cleared the road of the Soviets to Middle Europe.

Nevertheless, Sveik had his *raison d'être* in Prague. He was no freedom fighter, he was rather a quiet revolutionary against petty bureaucracy and stupid militarism.

Sveik survived the "centuries old oppression" by Austria. Yet, will he survive the new oppression by the Soviets?

O.W. Beck

Toronto

Can. Jew. News, March 28, 1969

Jeden z dopisů mého zesnulého manžela. Vysvětlení k němu není zapotřebí.

Valerie Bilá

Umíte to?

Někdo je pohoda sama. Počkáte-li takového člověka, a on si ve vaší stresové situaci udělá čas, je to přímo balzám na duši. Každý z nás se totiž občas dostane do vleku zaviněných i nezaviněných událostí, kdy potřebuje potěšit, povzbudit, uklidnit. Jsou sice i tací, které snad nevyvede z míry vůbec nic, avšak příliš potěšit či rozptýlit nedovedou. Jistě, nejsme stejní a každý z nás potřebuje něco jiného, nehledě k tomu, že i k svým přátelům chováme nejrozličnější city a vztahy, tohle s tím asi také nějak souvisí. A teď si představte, že jste

člověk, který nepatří právě k těm, kteří jsou klidní, rozvázní a usměvaví a váš přítel či kamarád, který vyzařoval vždy tím darem klidu a pohody, se ocitne v takovém či oném stresu, prostě v neobvyklé situaci. Zkrátka ten "uzlíček nervů" najednou nejste vy, ale někdo jiný. Co s tím? Myslím si, že když toho člověka máme opravdu rádi, měli bychom dokázat odhodit své starosti, prostě na chvíli zapomenout na sebe. A radou, úsměvem, někdy třeba jen mlčením a svou přítomností pomoci tomu, kdo nás právě potřebuje. (jk)

PRAVDA VÁS OSVOBODÍ

Dr. JOSEF KALVODA

Pokračování ze strany 2

nec Brikner, pronesl nejlepší řeč své dlouhé politické kariéry. Na rozdíl od mnohých naivků, oportunistů a zbabělců, Briknerovi bylo jasné, že frontální útok na slovenskou demokratickou stranu ve spojitosti s případem Kempný-Bugar-Staško byl generální zkouškou pro komunistický puč, po němž byla nastolena úplná komunistická diktatura. Právě tak jako na mě už předtím, StB na něho udělala trestní oznámení. Avšak soudcové krajského soudu v Kutné Hoře byli ještě ze "staré školy" a věděli, že jak v řeči Briknera a jeho hlasování proti vydání Kempného a Bugara v imunitním výboru, tak i v mých projevech a článcích nebyla žádná skutková podstata trestního činu. Po únoru 1948 byla už situace jiná. Brikner se schůzi Národního shromáždění neúčastnil a tedy pro novou vládu Gottwaldovu nehlasoval. Pro mně si přijelo sedm příslušníků StB ve dvou autech.

V nekrologu o Rozehnalovi Bunža píše: "Po komunistickém převratu v únoru 1948 jsme museli oba rychle zmizet za hranice, aby nás nestihl osud Rostislava Sochorce, unučeneho v komunistickém vězení." Jaká je ale pravda? Jak Bunža "rychle zmizel"?

Sochorec byl zatčen už 23. února. Povolný se mýlí, když píše v Českém slově, že Sochorec "komunisté ubili ještě před únorovým pučem." Byl unučen až začátkem května 1948 v kriminále v Brně. Na Briknera byl vydán zatykač. Bunža ale patřil mezi ty, kteří veřejně souhlasili s programem nové poúnorové Gottwaldovy vlády a "obrozené Národní Fronty."

Poněvadž se po únoru denní tisk nedostal do kriminálu, neměl jsem možnost jej sledovat. Prohlédl jsem si jej až teprve ve Spojených státech v Library of Congress. Zatímco Rozehnal byl mezi prvními poslanci lidové strany, kteří nebyli přijati do poslaneckého klubu lidové strany a později byl z něho vyloučen, Bunža byl členem tohoto klubu a pilně kolaboval s poúnorovým režimem. 25. března spolupracoval na obnově "lidového soudnictví." Jak Prokop Drtina píše ve svých pamětech "Československo můj osud" (str. 632-33), dozvěděl se o obnovení zákona o retribuici až v r. 1955. Odkazuje Beneše, že podepsal osnovu zákona o obnovení retribuice jako "jedlná neústavní." Ovšem neústavním byl i retribuční zákon původní, odhlasovaný Prozatímním Národním shromážděním, jakož i dekret presidenta Beneše ze dne 19.

Studenti a mladí podnikatelé

Jestliže máte patřičné vzdělání, můžete dostat bezúrokovou půjčku. Vyzvedněte si formulář ve škole nebo na univerzitě. Rovněž můžete získat informace na čísle 1-800-387-0777.

STARTUP Půjčky pro mladé podnikatele.

Ministry of Skills Development
Ontario
Minister Hon. George Selwyn
President, Hon. David Peterson

Původ drahokamů z koruny

Do zlaté koruny českých korunovačních klenotů, která patří k našim státoprávním symbolům, je zasazena více než stovka drahokamů. Karol VI. dal tuto korunu zhotovit v roce 1346.

Původ jednotlivých kamenů se však podařilo spolehlivě určit až současně vědci. Při výzdobě klenotu byly totiž použity drahokamy ze starší

ho přemyslovského pokladu, který pochopitelně vznikl postupně. Přední a zadní strana koruny je posázena červenými kameny, mezi nimi je však pouze jediný rubín, umístěný ve středu čelní části. Jeho jasně červená barva s namodralým odstínem svědčí o tom, že pochází z Barmy. Dalšími červenými drahokamy jsou spinely, kterých je na koruně celkem 45. Dovezeny byly z Badachšánu, provincie dnešního Afghánistánu. Na obou bocích koruny je zasazeno 31 modrých safírů. Deset je z nakeřtů zemí bývalé Indočíny, konkrétně z Laosu a Kampučie, šest z ostrova Cejlon a pět z Thajska. Zbývajících deset safírů je rovněž z Asie, blíže však dosud určeny nejsou. Vrch koruny je zpevněn dvěma oblouky. Jsou ozdobeny 12 články z rozebrané čelanky, která původně patřila patrně Anně Falcké. Vedle již zmíněných badachšánských spinelů jsou tyto články ozdobeny také egyptskými smaragdy a perlami. Mořské perly pocházejí z Perského zálivu, říční nejspíše z jihočeské Otavy.

června 1945, čís. 10 Sb., o potrestání nacistických zločinců, zrádců a jejich pomahačů a o nímofárných lidových soudech. (Dekret byl původně vypracován Jar. Stránským už za války v Londýně.)

Účast dra Bunží na obnově retribuice a lidového soudnictví nepřekvapuje. Byl jedním z těch, kteří se přihlásili o slovo během jednávání osnovy zákona o retribuici a lidovém soudnictví dne 24. ledna 1946, jak o tom svědčí záznam z 25. schůze Prozatímního Národního shromáždění republiky česko-

slovenské dne 24. ledna 1946 (s. 9-12). Ve své řeči Bunža poukázal na to, že byl jediným soudcem z povolání v onom shromáždění. Zdůraznil nutnost, aby soudy soudily na základě "vůle lidu" vyjádřené v zákonech. Tedy podle něho nezvolené Prozatímní Národní shromáždění, jehož složení bylo nadiktováno Národní Frontou, vyjadřovalo "vůli lidu", právě tak, jako i "zákon" založený na Benešově dekretu.

Pokračování příště

SVU Toronto - ČSK Toronto

ZVOLI
NA
PŘEDNÁŠKU

Karla Hampejse

Minulost a budoucnost
Českých zemí ve střední Evropě
v myšlení mladé generace

úterý 25. března 1986 v 19:30 hod.

Metropolitan Library
(Community Centre)
(Bloor Street/Gladstone Ave.)
VEDLE KOSTELA SV. VÁCLAVA

Ľetislav Kroulík, B.A.,
Barbora Kroulíková, B.A.,

ENGLISH - CZECH
DICTIONARY OF IDIOMS

ANGLICKO - ČESKÝ
SLOVNÍK IDIOMŮ

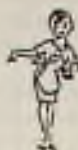
Slovník vyšel v poměrně omezeném vydání.

Můžete si jej zajistit, když zašlete šek nebo money order
(vystavený na ČSK - SLOVNÍK)
na níže uvedenou adresu. Cena včetně poštovního činí
\$ 30.00

ČSK - SLOVNÍK
ČESKOSLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
740 Spadina Avenue,
Toronto, Ontario, Canada M5S 2J2

Také jej možno obdržet v redakci Našich Hlasů
(Moravia Press Ltd.) 2098 Dundas St. West, Toronto.
(TEL: 533-4242)

Recepty pro naše hospodyňky

BUDETE NA VELIKONOCE PÉCI?

TŘENÝ KYNUTÝ BERÁNEK:

90 g rostlinného tuku, 50 g pískového cukru, 1 vanilkový cukr,
3 žloutky, trochu soli, osmínu litru smetany, 350 g polohrubé
mouky, 30 g droždí, kůra z půl citrónu, 30 g rozinek, 30 g
spařených mandlí, 20 g ztuženého tuku a 20 g hrubé mouky do
formy.

Změklý tuk utřeme s cukrem a žloutky do pěny, přidáme
nastrouhanou citrónovou kůru, sůl, část smetany a mouky,
kvásek, zbylou mouku a tolik vlažné smetany, aby těsto nebylo
příliš tuhé, a dobře propracujeme. Pak přidáme rozinky,
sekané mandle a těsto znovu propracujeme. Posypeme
moukou, přikryjeme utěrkou a dáme na teplé místo vykynout.
Formu beránka vymažeme stuzeným tukem, vysypeme
moukou, těsto do ní urovnáme a dáme ještě na 10 minut
vykynout. Formu uzavřeme a dáme péci do dobře vyhřáté
troubky. Mezi pečením formu velmi pozorně obrátíme, aby
beránek byl stejnoměrně zlatový. Upečeného beránka opatrně
vyklopíme. Oči mu můžeme udělat z rozinek. Nakonec ho
posypeme vanilkovým cukrem.

JIDÁŠI:

2 a půl dl mléka, 1 lžice cukru, 25 g droždí, 500 g hladké
mouky, 50 g soli, 90 g práškového cukru, 2 žloutky, špetku
strouhané, dobře omyté citrónové kůry, 120 g másla, 30 g
mouky na pomoučení válu, 1 vejce na potřetí, 20 g máku na
posypání.

Do 2 a půl dl vlažného mléka dáme 1 lžici cukru, 25 g droždí a
necháme zkynout. Do mísy dáme mouku, sůl, práškový cukr.
Do vykynutého kvásku rozkvedláme žloutky, trochu citrónové
kůry a rozpuštěný vlažný tuk, vše nalijeme do připravené
mouky a vařečkou vypracujeme tužší vláčné a na povrchu
hladké těsto. Těsto přikryjeme ubrouskem a dáme na třičtvrtě
hod. do tepla vykynout. Pak je vyklopíme na pomoučený váh,
nakrájíme z něho stejnoměrné kousky, vyválíme z nich tyčinky
asi na prst tenké a 20 až 25 cm dlouhé, svíneme je do spirály
nebo stočíme do provazce, pokládáme na plech na svačtinový
papír, necháme odpočinout, pomazeme rozšlehaným vajíč-
kem, posypeme mákem a dáme péci do dobře vyhřáté trouby
(asi jako na koláče). Pečeme 20-25 minut do zlatova.
Vychladlé rozpůlíme a tenké potřeme medem. Podáváme
nesypané cukrem.

VELIKONOČNÍ NÁDIVKA:

60 g másla, 6 vajec, 6 žemlí, tři osminy litru mléka, 70 g
slaniny, sůl, půl lžičky vegety, 1 lžice sekané zelené petrželky,
pepř, špetka majoránky, 300 g vařeného uzeného masa, nebo 3
různé druhy salámů po 100 g, 4-5 lžice strouhanky. Tuk a
strouhanka do pekáčku.

Změklé máslo utřeme se 3 žloutky a soli, vmícháme žemle
nakrájené na kostičky, předem polité mlékem, aby nabobtna-
ly. Přidáme rozkrájenou rozpuštěnou slaninu, zbývající 3
rozkvedlaná vejce, všechno koření, zelenou petrželku, maso
nebo salámy rozkrájené na kostičky a dobře promícháme a
podle potřeby přidáme strouhanku. Nakonec lehce vmícháme
sníh ze 3 bílků. Těsto rozložíme do pekáče, předem
vymazaného tukem a vysypaného strouhankou a upečeme v
předehřáté troubě do zlatova (asi 35-40 minut). Podáváme
teplou s bramborovou kaší nebo studenou s bramborovým
salátem.

Pronájem

Pronajmeme Basement apart-
ment (1 bedroom)
763 Markham Rd.
Zájemci volejte po 5 hod.
Tel. 438-7867.

Sportovci a káva

Mezinárodní olympijský ko-
mitét přijal rozhodnutí zařa-
dit kávu do seznamu dopin-
gových prostředků. K tomu
však, aby příslušný rozbor
zjistil v krvi nedovolenou
dávku kofeinu, bylo by třeba
vypít asi 10 litrů tohoto
nápoje. Přesto však sportovci,
pokud si zvykli pít kávu
několikrát za den, musí být
opatrní.

CHOLKAN

R. CHOLKAN & CO. LIMITED • REALTOR

Zamýšlíte-li koupit nebo prodat dům, chatu, pozemek,
zavolejte dnes našeho zástupce
DAGMAR JANŮ
mluvící česky a slovensky.

527 Bloor Street West, Toronto, Ont. M5S 1Y5
Res. (416) 534-6513 (416) 532-4404
Informace zdarma.

Zdenka's Hair Stylist BEAUTY SALON

Specializujeme se na trvalou, barvení a střihání vlasů.

Dále vám poskytneme služby:

MANIKURU * PEDIKURU * KOSMETIKU.

Rozšířili jsme naši službu,
protože chceme sloužit k vaší spokojenosti!

Pro důchodce 20 procent sleva.

Tel: 534-0452

2345 E DUNDAS STREET WEST, TORONTO
(Proti stanici podzemní dráhy Dundas West.)

Pražské uzenářství

638 Queen St. West,
TORONTO, ONT.
M6J 1E4

Majitel: J. Pichlík
* * *

Tel. 364-1787

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa
a cestování kamkoliv na světě
vám vybavíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo pište:
(416) 921-8945
921-3721

Dana Nohavica
Manager

CZECHOSLOVAK (TORONTO)
CREDIT UNION LIMITED

KAMPELIČKA

740 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor).
Tel. (416) 925-0557

24 HODINOVÁ INFORMAČNÍ SLUŽBA

American Express Travellers šeky BEZ POPLATKŮ!

- Dlouhodobé vklady
- Denní úrokové vklady
- Speciální vklady
- RRSP
- RHOSP

- Hypotéky
- Osobní půjčky
- Speciální půjčky na nová auta
- Line of credit
- Šeková konta bez poplatků za šeky

Přijďte, pište nebo volejte pro podrobnější informace.

Úřední hodiny - Pondělí a pátek 10-7; úterý až čtvrtek 10-5; sobota 10-1.

naše hlasy

Publishing and Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief:
Séfredaktor: MILO KOMÍNEK

Address:
Adresa: 2098 Dundas Street W., Toronto, Ont.,
Canada M6R 1W9.

Tel.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:
Kanada \$ 12, USA \$ 14, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 16.

Leteckou poštou: všechny zámořské státy \$ 25.